

REFERENCIES DE LA MUSICA A SABADELL SEGONS BOSCH I CARDELLACH

(III)

Per la transcripció Rafel Subirana i Ollé

7, 8 i 9 febrer 1796. El Batlle permaté de ballar de nits a la plaça en aquets dies de Carnestoltes a prec dels traguers i gent ordinària. S'hi feren coses excessives. No s'hi havia ballat des de l'any 1785 a les nits, per haver-ho prohibit a instàncies del Vicari Dr. Català. Amb tot hi celebraren-se les 40 hores a la parròquia, a la plaça hi havia el mateix bullici, i al segon dia es permaté un gran sarau de casats dels més principals de la vila durant l'hora del sermó. A l'últim dia es feren excessos de tirar comfits i altres bojeries, principalment els traguers que sortiren amb llurs mullers.

4 juny 1796. Els P.P. Caputxins celebraren en una gran festa en el Refetor per la beatificació del B. Bernat d'Ofida. Es cantà un Te Deum i uns goigs. A l'endemà es cantà un solemne ofici i sermó. A la tarda, rosari i goigs, tot en música i molt concurs de població.

28 novembre 1796. Cantà l'Evangeli el Rnd. Josep Marinello, organista ordenat de diaca en les Tèmpores del setembre passat.

26, 27 i 28 febrer 1797. En aquets dies de Carnestoltes, el Batlle prohibí tirar comfits en els balls. Algunes persones, d'incògnit, cuidaven del bon ordre públic amb el Batlle mateix, pagant aquest els saraus per dits confidents. Fou exemplar la quietud, no obstant hi hagué algunes bulles i alegria. Els músics de la vila llogats per Terrassa guanyaren 38 lliures, i els per Sabadell en guanyaren 115 lliures o poc més.

18 juny 1797. Els P.P. Caputxins, que alguns anys enrera ja havien tingut la mateixa pretenció, volgueren que la música amb el seu mestre, anés a la processó del Corpus al davant d'ells. Els músics ressistiren i protestaren amanaçant retirar-se a les seves cases. El Rector callaba com sempre. Finalment alçaren la veu alguns comunitaris, callaren els Caputxins i es feu la processó com els altres anys.

27 juliol 1797. L'organista Rnt. Josep Marinello, diaca, pensava aconseguir una admissió de Terrassa, la seva pàtria, en la qual possiblement hauria estat atés. Proposà a l'Ajuntament que no la pretendria ni es mouria de l'orgue de Sabadell si després d'ésser prevere li donaven les dues places de funeral que ja obté i deu obtenir fins a presbiterar-se, i al mateix, temps, si l'Ajuntament s'interposava amb el Sr. Bisbe per aconseguir un benefici (el de Santa Eulàlia) de presentació al Rei. Així se l'hi prometé en acte al dia present, dient-li que després de prevere no l'hi donarien les 10 lliures anuals que l'hi donà al Comú.

6 agost 1797. Mentres les fàbriques de llana quasi estancaven i poc menys les de cotó, no obstant els saraus i la vanitat augmentaven.

26 novembre 1797. Es fa constar que hi havien tres capellans ordenats a títol de Patrimoni i un ordenat "in sacris" a títol d'organista. També al convent de Caputxins hi havia tres coristes.

Desembre 1797. Per aquest temps es començà d'utilitzar fins a l'església, instruments de bombo, platets, pífré, flautí i crotaló, que és un cert instrument de castenyolles.

4 gener 1798. Els músics de la Capella presentaren un Memorial a l'Ajuntament exposant que els seus antecessors els havien concedit exempció d'allotjament, personal i altres contribucions en l'obligació de sonar en algunes festes i combregars, i com s'els obligava de pagar contribucions, declarés l'Ajuntament l'exempció de pagar o no sonarien en dites funcions. Es decretà que havien de pagar tal com era manat.

6 gener 1798. Els músics de Capella, al sentir el decret de l'Ajuntament, determinaren de no assistir a la Capella imposant-se penes per no tornar-hi si no fos en certs pactes més avantatjosos, i en el dia present, ja no sonaren a l'ofici major.

18, 19, i 20 febrer 1798. Foren tres dies de Carnestoltes fredes tant pel fred borrascós del temps com també per la poca bulla i saraus, no obstant, hi hagué 7 colles de gitanes i, a més, a Barcelona foren molt sonats els balls públics.

18 març 1798. L'Ajuntament previngué a l'organista que retirés tots els instruments de la Junta Benèfica i que en endavant no els deixés als músics per sonar en cap funció de l'Església o de la Cofraria. Vist això, es buscaren altres instruments per continuar la novena de Sant Josep començada el dia abans, i a l'endemà celebrar el solemne ofici del Patró de l'organista. Es digué que això es feia per prohibir en els músics de guanyar diners en dits instruments i sitiar per fam a l'organista, el més necessitat de tots.

25 març 1798. Els Terciaris dels Caputxins demanaren a l'Ajuntament els baixons de la Benèfica per solemnitzar el Via Crucis, i foren concedits. En el mateix dia, els sagristans dels Dolors demanaren dits instruments de la Benèfica per la festa i processó dels Dolors, i foren negats.

26, 27 i 28 març 1798. En el primer dia tampoc hi hagué vetlla de capellans per no pagar-la com així acostumava Joan Mimó, que era enfadat sobre i contra els músics. Però finalment pagà.

